

Què va ser Palestra?

Lluís Duran estudia en el llibre *Què va ser Palestra?* l'acció d'un col·lectiu de joves catalanistes, amb presentació de Jaume Sobrequés Callicó, director del Centre d'Història Contemporània de Catalunya, per a qui l'esmentada institució va "cohesionar la joventut catalana amb l'objectiu d'afermar valors de naturalesa moral, cívica i patriòtica", mitjançant la política, la formació cívica, la cultura, l'excursionisme i el lleure, amb projecció en els Països Catalans. Palestra es va fundar el 1930 com a organització nacional de la joventut catalana, en el trànsit de la dictadura de Primo de Rivera a la democràcia de la Segona República, que es debatia entre fer pàtria o política. El projecte tenia com a trets més significatius ser entitats per a joves, educatives i al servei de la nació catalana. A més de promoure el coneixement de la geografia, la història i la llengua pròpies, pretenia enfortir el sentiment patriòtic i fomentant la iniciativa individual. Uns valors dins del context noucentista en què es desenvolupen, seguint l'acció educativa de Prat de la Riba, ideòleg de l'Institut d'Educació General, amb delegacions i biblioteques impulsades per la Mancomunitat.

La caiguda d'Alfons XIII va impulsar la catalanització de les institucions i va ajuntar en un mateix fòrum intel·lectuals com Josep M. Batista Roca, Alexandre Galí, Carles Pi i Sunyer, Lluís Nicolau d'Olwer, Josep Pujol Algueró i Josep Vicenç Foix. La saba excursionista inoculada en l'arrel de Palestra es reflectia en les activitats dels guies excursionistes, amb la fundació de l'Associació Catalanista d'Excursions Científiques, amb seccions de Minyons de Muntanya. Amb la concessió del vot a la dona en les eleccions de 1933, l'entitat va acollir l'Agrupament Femení, amb activitats com decoració de la llar, primeres cures, puericultura i atenció a la dona treballadora i els seus infants. A través d'ORBIS (Organització de Relacions i Bescanvis Internacionals), Palestra afavoria la trobada entre joves catalans i residents estrangers al nostre país. Completen el llibre els capítols: *Altres ?palestres'? Entitats patriòtiques i acció cultural i cívica; Palestra i la política, i Rastres de Palestra (1945-1979)*. També s'hi recullen alguns dels textos més característics, com el fundacional o el discurs inaugural de Pompeu Fabra i altres de JV Foix, Ferran Soldevila o Enric Palau.